

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4885/2022
28.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Вања Ковачевић Каназир, адвокат из ..., против туженог „Sequester Employment“ ДОО Београд, огранак „Sequester Employment Security“ Београд, чији је пуномоћник Бошко Милић, адвокат из ..., ради поништаја и исплате, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 435/21 од 13.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиле, **УКИДАЈУ СЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж1435/21 од 13.05.2022. године и пресуда Првог основног суда у Београду П1 2347/2019 од 05.10.2020. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2347/2019 од 05.10.2020. године, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду број .../... којим је тужилци отказан уговор о раду број .../... од 15.08.2015. године, као неоснован (став први изреке). Одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете због незаконитог престанка радног односа исплати на име изгубљене зараде која је умањена за припадајуће порезе и доприносе у складу са законом за период од 21.11.2015. године до 30.06.2016. године појединачно одређене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као неоснован (став други изреке). Тужба је повучена у делу којим је тужилца тражила да суд поништи као незаконит Анекс уговора о раду од 11.11.2015. године, као и делу којим је тражила да суд обавезе туженог да јој на име разлике мање уплаћених зарада за период од 21.11.2015. године до 30.06.2019. године Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање Филијала Суботица уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, Републичком фонду за здравствено осигурање уплати доприносе за здравствено осигурање, као и Националној служби за запошљавање уплати доприносе за случај незапослености, а све према висини стопе на дан уплате (став трећи изреке). Обавезана

је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 79.000,00 динара (став четврти изреке). Одбијен је предлог тужиле да је суд ослободи трошкова плаћања парничног поступка као неоснован (став пети изреке).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 435/21 од 13.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2347/2019 од 05.10.2019. године (став први изреке). Одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка, као неоснован (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу одредбе члана 408. и 441. ЗПП и нашао да је ревизија тужиле основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била запослена код туженог на основу уговора о раду број .../...од 15.08.2015. године на одређено време на период од 15.08.2015. до 30.06.2016. године, на пословима ... у ..., степен стручне спреме - ..., које послове је тужила обављала за потребе предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ АД Београд, на основу уговора о пословно-техничкој сарадњи од 06.07.2015. године, све због повећаног обима посла. Дана 07.11.2015. године тужила је примила обавештење – понуду за закључење Анекса уговора о раду са образложењем да Привредно друштво „Телеком Србија“ АД код кога је тужила била упућена на рад више не жели да сарађује са њом. Наведним анексом тужени је понудио тужили обављање послова ... -четврти степен стручне спреме у ... за потребе фирме „Securitas“. Како је тужила одбила да потпише наведени анекс уговор о раду, тужени је тужили на основу члана 179. став 5. тачка 2. Закона о раду решењем о отказу уговора о раду број .../... отказао уговор о раду број .../... од 15.08.2015. године, због тога што запослени одбија закључење анекса уговора о раду. Из образложења решења произлази да је запосленој дана 07.11.2015. године уручено обавештење са понудом за закључење анекса ради премештаја на други одговарајући посао, код другог послодавца у друго време трајања уговора, као и у погледу новчаног износа основне плате. Како запослена није доставила потписан примерак анекса, сматра се да је одбила понуду за закључење анекса, па су се стекли услови за отказ уговора о раду. Из Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог 493/2014 од 01.08.2014. године утврђено је да је за радно место ... утврђен услов у погледу стручне спреме – четврти степен стручне спреме. Из налаза и мишљења судског вештака за економско-финансијску област на околност висине зараде и припадајућих пореза и доприноса које би тужила остварила у периоду од 21.11.2015. године до 30.06.2016. године код туженог утврђено је да укупна нето зарада тужиле у спорном периоду износи 202.661,80 динара, порез на зараду износи 19.031,00 динара, а укупни доприноси на терет послодавца 49.541,84 динара.

На утврђено чињенично стање нижестепени судови су применили одредбу члана 179. став 5. тачка 2. Закона о раду када су одбили тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи као незаконито решење број .../... којим је тужилји отказан уговор о раду број .../... од 15.08.2015. године, као неоснован. Нижестепени судови су закључили да су били испуњени услови за отказ уговора о раду примењујући одредбу члана 179. став 5. тачка 2. Закона о раду у вези са чланом 171. став 1. и 172. Закона о раду.

По оцени Врховног суда, због погрешне примене материјалног права чињенично стање је непотпуно утврђено.

Пропустили су нижестепени судови да оцене правну природу радног ангажовања тужиле код туженог, са тим у вези и природу упућивања тужиле код других привредних друштава, а све то у циљу да се утврди да ли је тужилји понуђен одговарајући посао код другог привредног друштва, за који се захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду који је закључила са туженим 15.08.2015. године.

Пропустили су нижестепени судови да утврде правни основ упућивања тужиле на рад код другог послодавца. Ако је правни основ упућивања тужиле на рад код другог послодавца у одредби члана 174. став 1. Закона о раду, те је тужилја привремено упућена на рад код „Securitas servis“ због закључења уговора о пословно-техничкој сарадњи 92/2008 од 23.07.2008. године између туженог и „Securitas servis“ и у том смислу јој је понуђена измена уговорних услова рада према члану 171. став 1. тачка 3. Закона о раду, онда су пропустили нижестепени судови да утврде да ли је понуђени посао тужилји одговарајући у смислу одредбе члана 171. став 2. Закона о раду.

Наведено је неопходно утврдити, јер се на основу одредбе члана 171. став 2. Закона о раду одговарајућим послом у смислу става 1. тачка 3) сматра посао за чије се обављање захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду, који се анексира. Нижестепени судови утврђују да је Правилником о организацији и систематизацији послова код туженог за радно место радника „...“ предвиђен услов у погледу стручне спреме „4. степен ССС“. Међутим, како нижестепени судови нису разјаснили правну природу радног ангажовања тужиле, то су пропустили да утврде који је захтев стручне спреме предвиђен за обављање послова ... код „Securitas service“ односно код фирме код које је тужилја требала те послове из Анекса да обавља, на шта ревидент основано указује.

Стога, због погрешне примене материјалног права нису утврђене одлучне чињенице, па се не може оценити испуњеност услова из члана 179. став 5. тачка 2. Закона о раду за отказ уговора о раду.

У поновном поступку нижестепени судови отклониће указане пропусте и употпунити чињенично стање па донети закониту одлуку.

Из наведених разлога, донета је одлука као као у изреци на основу одредбе члана 416. став 2. ЗПП.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**